

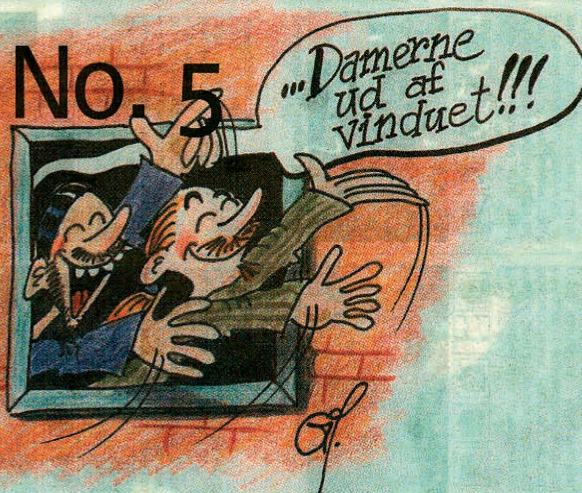
torsdagsklummen

Amageravisens faste klummeskribent Linda Gil skriver alt efter humør, inspiration og emne om dagliglivet som amagerkaner.

VILD MED GIL

Chanel No. 5

Vi lever livet uden fjernbetjening. Helt bevidst griber jeg chancen for at være arrogant og modbydeligt hellig nu. Det er altså virkelig utroligt usundt at se tv. Man bør arbejde med et nationalt forbud.

TEKST: LINDA GIL

Dans er noget, der er til at forstå. Tiden er moden til voksen dans, til at holde om hinanden og blive (for-) ført. Der findes ikke noget mere fascinerende end at se et par, der - begge! - ved, hvad de laver på et dansegulv, og sådan noget ser man altså,

når musikken spiller. Dansestudierne fik jo faktisk en optur med folk, der pludselig var vilde med dans, fordi de havde set på tv, at dans eksisterede og var vidunderligt.

Englænderen og jeg ser ikke tv. Vi lever livet live og helst uden fjernbetjening. Helt bevidst griber jeg chan-

cen til at være arrogant og modbydeligt hellig nu. Det er altså virkelig utroligt usundt at se tv, vil jeg bare have lov til at sige. Derfor ser jeg det naturligvis ikke.

Man bør arbejde med et nationalt forbud mod at se tv. Der skal opsættes lovlige skilte med en rød forbudsstreg over et tv i alle hjem. Hvis man vil se tv, må man gå udenfor. Hvis man alligevel smugkigger inden døre, skal politiet ringe op og give en advarsel. Men det er et sidespring.

Jeg ved altså - fordi jeg ikke ser tv - at englænderen kan holde rytmen. Han kender så en anden rytmisk englænder, som kender en nordmand, jeg også kender.

VI FIRE KENDTE besluttede sammen at tage en festlig, ugentlig pause fra vore kreative erhverv for at lære standarddans! Intet mindre kunne gøre det.

Vi havde derfor i det store, guddommelige Danseinstitut på Rhodosvej, hvor vi blev behørigt indskrevet af den smukke, voksne kvinde, som skulle undervise os på de meget bonede gulve. Jeg beundrer hende stadig for hendes entusiasme og dygtighed til at vise os vejen. For der fandtes jo billeder på væggen fra hendes egen karriere som professionel standarddanser i fantastiske kjoler. Det har krævet en en-

gels tålmodighed at få denne internationale samling skrumpgrinende amatører slæbt rundt i manegen uden at falde ud af trit.

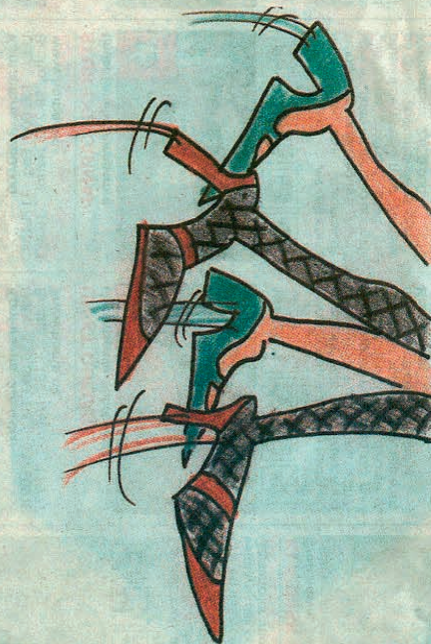
Vi havde feks. ret svært ved en særlig variation af trinene i en af dansene. Nu var der så kun vinduer i den ene side af salen, derfor opfandt vores danselærer instruktionen: »2 chasse og damerne ud af vinduet!«.

På den måde huskede herrerne sjovt nok hver gang, i hvilken retning, damerne skulle. Hun var ikke uden evner. Vi nåede også at lære, at dans sandelig ikke bare er svære trin. Det er også noget med albuer. Man kan jo lynhurtigt skille amatørerne fra de professionelle rækker bare ved at kigge på armenes position.

Husk det. Så snart albuerne begyndte at hænge, lød det derfor veloplagt: »Kom, høje, flotte arme, derovre!«, og det betød, at de skulle op i 90 graders vinkel ud fra kroppen, hvorved tonen øjeblikkeligt igen fik en anden lyd fra den tilfredse lærerinde.

Hvis man formår at holde albuer deroppe, så ser al par-dans prof ud på en amatør, syntes vi selv. Så hvis min englænder synes, vi skal imponere på et dansegulv, hvisler han beslutsomt: »Høje, flotte arme!«. Os har man ikke undervist forgæves!

NÅR ALBUERNE SAD, hvor de skulle, gjaldt det for kvinderne om at glide henover gulvet, mentalt læne sig tilbage og trykt lade manden føre, lede og styre retningen! Der måtte både nordmanden og jeg altså melde pas. Undertiden kom det decideret til korpuligheder og verbal snærrer mellem os og de to engelske gentlemen. De blev altid så tåbeligt ranke i ryggen, netop under denne

del af træningen. De havde garanteret kun meldt sig til standarddans pga. det her øjeblik, hvor kvinderne blev kommanderet til at lade manden bestemme! Men der kunne de godt tro om. Her stod vi skandinaver godt fast i stiletterne. Det var også på dette punkt af undervisningen, der oftest blev dømt pause for at køle temperamenterne af med en vand.

Pausen var noget særligt og gav stof til eftertanke. For både nordmand og englænder var lige holdt op med at ryge, og abstinenserne hos herren var til at føle på. Han glædede sig som et lille barn til pauserne, hvor jeg ville rulle mig en tiltrængt smøg.

»Må jeg rulle den?«, spurgte han. »Må jeg godt tænde den for dig?«, »Fust den her vej, gider du!«, hvorefter han ville indsnusne røgen, som om der var tale om Chanel No.5.

Faktisk blev det voldsomt anstrengende at være ryger. For så snart jeg havde slukket smøgen, tiggede og bad han mig om at rulle og tænde en ny.

»Men jeg har jo lige roget, mand!«, protesterede jeg.

Det var han ligeglad med. For der var jo stadig tid tilbage af pausen til at ryge, og han trængte altså virkelig!

Jeg har aldrig været ude for noget lignende. Det mener jeg. Fordi for første gang siden jeg blev ryger, tænkte jeg frivilligt: »Gu' gider jeg da ej!«

Han skulle da i hvert fald ikke bestemme, at jeg skulle ryge! Jo mere han tiggede,

jo mindre blev mit behov for mere røg. Og det var jo netop det, der var det interessante. Jeg er 300 procent overbevist om, at hvis jeg havde danset med manden en samlet uge i hans værste abstinensperiode, var jeg med æren i behold holdt op med at ryge i ren protest.

SJOVT NOK virker rygeforbud aldeles modsat. Både på mig og på alle de andre rygere, der stuver sig sammen udenfor ethvert etablissement, hvor det er meningen, man indendørs skal hygge sig enormt meget med tvang og forbud.

Hvis man nu oprigtigt var bekymret for rygerens sundhed, vil jeg faktisk foreslå, at alle forbud mod at ryge blev ændret til påbud. Til hver en tid burde rygere tvinges og tigges til at pulse smøger i alle døgnets vågne timer. De skulle tvinges af folk, der virkelig mente det.

Efter 14 dage ville resten af landets frihedskæmpende rygere have kvittet røgen af ren og skær irritation over presset. Så må de velmenende ikke-rygere altså holde ud i de 14 dage, det tager eller tage en gasmaske på.

Nogen gange kan det bedre betale sig at spille modsat, hvis man vil have noget til at holde op. Der er bare ikke nogen, der har tænkt på det.

Dem, der endnu ikke er holdt op, bør udsætte for nedtrappede englændere, er mit klokkeklare bud.

DESUVÆRRE måtte jeg opgibe dansetimerne. Jeg tabte pusten under foxtrotten...

BÜLOW & NIELSEN

Liebhaber siden 1975

NYD UDSIGTEN FRA SANLØKKEN 1

DRAGØR

ÅBNE UDSILLINGSHUSE PÅ SØNDAG:
SANDLØKKEN 1 KL. 13-14.30
STRANDLØKKEN 17 KL. 14.30-16

EN SIDEVEJ TIL ST. MAGLEBY STRANDVEJ

Den 3. og sidste etape i Dragør med 50 nye boliger i 1 og 1½ plan sælges nu. Besøg vores 2 udstillingshuse i 1 plan på 104 m² og 1½ plan på 136 m² med stor tagterrasse.

Priseksempl 1: Bolig i 1 plan på 81 m² med 2 værelser, og stort køkken/alrum, kr. 2.775.000

Priseksempl 2: Bolig i 1½ plan på 134 m² med 3 værelser, 2 badeværelser samt stor, vestvendt tagterrasse på 13 m², kr. 3.695.000

Læs mere på www.bn-hus.dk

Skift ikke køkken
skift køkkenlåger

Få køkkendrømmen til
drømmepris
Se mere på forsiden eller på
www.nygammelt.dk

Få et gratis konsulentbesøg
og opmåling.
Ring 38 79 16 14

Nygammelt
Skift ikke køkken Skift køkkenlåger